

man ikke lægger disse Ting tilstrækkelig aabent frem, kunne Udtalelser som disse gøre Skade overfor Udlandet. Thi, siger den højtærede Minister, ved Stiftelsen af et nyt Laan ville Udtalelser som denne let blive udnyttede af dem, som vi skulle arbejde sammen med for at faa dette Laan. Men paa den næste Spalte siger den højtærede Minister lige det stik modsatte. Den højtærede Minister siger til mig, at jeg har sagt om ham, at han nok stod og malede Tilstanden saa lys for Udlandets Skyld, og den højtærede Minister syntes, at der hos mig var ligesom en Smule Triumf i dette. Men det er jo slet ikke Tilfældet, det er muligt, at den højtærede Minister sigter til en anden Taler; den højtærede Minister vil for-gæves finde noget som helst i mine Udtalelser, der gaar i denne Retning, og denne Triumf maa derfor være et Poster af den højtærede Ministers Indbildningskraft. Men saa fralægger den højtærede Minister sig imidlertid al Tendens til at ville male Situationen lys for Udlandets Skyld, og meget omhyggeligt gaar den højtærede Minister igennem, at det kan jo ikke nytte noget som helst, for der er saamænd ingen i Udlandet, som bryder sig om, hvorvidt vi male lyst eller mørkt, da de paagældende vide Besked med det hele og have et godt Materiale og god Øvelse til at bedømme disse Forhold. Se, det var altsaa ganske det stik modsatte. Men jeg tror i øvrigt ikke, at den højtærede Minister med Rette kan paastaa, at vi fra vor Side have malet for sort, thi det er egentlig den højtærede Ministers egen Redegørelse og egne alvorlige Ord, som vi have draget Konsekvensen af, den Konsekvens, som det forekommer mig, at den højtærede Minister ikke fuldt ud vil drage i Aar, nu, da der dog er den bedste Lejlighed dertil.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) var i en lille Disput eller Forhandling forleden med det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) ikke alene om deres respektive Byers Havneforhold, men ogsaa om Licitationer og Mestersammenslutninger og den Slags Ting. Jeg skal ikke komme dybere ind paa, hvad der saaledes blev forhandlet mellem de to Herrer, men jeg vil gerne i Anledning af, at det er sagt, at man altid skulde tage det laveste Tilbud, pege paa et Forhold, som gentagne Gange har vist sig ved Licitationer, nemlig, at Arbejdet gives til den, der har givet det laveste Tilbud, men et Tilbud saa lavt, at det er umuligt for den paagæl-

dende at gennemføre Arbejdet uden at tabe derved. Man har Eksempler paa, at Firmaer Gang efter Gang have faaet Arbejdet paa Grund af de meget lave Tilbud, og til Slut ere de ganske naturligt gaaede itu og have da kunnet gaa itu paa den Maade, at de have gjort Akkord med deres Kreditorer, hvorved f. Eks. deres Gæld er nedskreven til det halve eller en Fjerdedel eller noget lignende. Disse Kreditorer faa saa kun lidt, men til Gengæld er det paagældende Firma, den paagældende Entreprenør færdig med denne Gæld og kan saa begynde paa ny. Det er indlysende, at man ved den Slags Fremgangsmaader i allerhøjeste Grad skader den dygtige, solide og fornuftige Entreprenørs Arbejde, og det er et Forhold, jeg tror, man foruden andre skal tage vel i Betragtning, naar man taler om, at man ved Licitationer absolut skal tage det billigste Tilbud.

Det samme ærede Medlem fra Nyborg (Birch) rettede en Kritik mod et Forhold, der henhører under Trafikministeriet, og som var foregaaet ved Statsbanerne, og fremdrog blandt andet en Embedsmands Navn. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at han ikke vilde insinuere noget, men udtalte dog, at den paagældende havde en Svoger nede i Hamborg, og at denne Svoger havde Leverancer her til Statsbanerne, men naturligvis insinuerede det ærede Medlem ikke noget som helst! Naar det forholder sig saaledes, at en Embedsmands Embedshandlinger ske under Ansvar for Ministeren, og det gøre de i nærværende Tilfælde — det samme gælder for øvrigt ogsaa om Statsgældsdirektøren og andre Embedsmænd —, naar de sortere direkte under en Minister i deres Embedsgerning, tror jeg, man her i Rigsdagen bør holde sig til Ministeren, at man bør holde paa som et Princip, at det er Ministeren, som bærer Ansvaret, og at man ikke har med hans Embedsmænd at gøre. Men maa jeg blot sige angaaende den højtærede Trafikministers Udtalelse: at han vilde lade det Forhold grundigt undersøge og ogsaa ventede, at denne Undersøgelse snart vilde være sluttet, at jeg vil tillade mig at rette en Opfordring til den højtærede Minister om at lade dette Materiale trykke, saa at det bliver let tilgængeligt for Tingets Medlemmer. Ikke mindre stærkt end den højtærede Trafikminister vil jeg overfor det ærede Medlem udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem ansaa det for rigtigst saa stærkt at gaa ud fra som